

XI, 85.

Parentatio
ILLVSTRISSIMO
AC PIENTISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO,
Duci Avgvsto, Electori
Saxonie &c.

Quartum facta
CONSTITUTIONE ATQ;
MANDATO ILLVSTRISSIMI AC
pientissimi Principis ac Domini, Ducis
CHRISTIANI, Electoris,
FILII &c.

Operam suam navante subiectissimam

IOHANNE MAIORE D.

VVITEBERGAE
Ex Officina Cratoniiana.

M. D. XC.

Precatio

ОМІСІЯ ТІГІЗАМІ

ОМІСІЯ ТІГІЗАМІ

ОМІСІЯ ТІГІЗАМІ

ОМІСІЯ ТІГІЗАМІ

ОМІСІЯ ТІГІЗАМІ

ОМІСІЯ ТІГІЗАМІ

ОТА СІОІТІАІНЕ

CONSTITUTIONE

MINISTRAZIMI

СІОІТІАІНЕ

ОТА СІОІТІАІНЕ

ОТА СІОІТІАІНЕ

СІОІТІАІНЕ

ВІТЕРЕГАЕ

Бу Офіціяльна

О. Д. №

RECTOR ACADEMIAE
VVITEBERGENSIS, FRANCISCUS
FABER FREIBERGENSIS, ARTIS
Medicæ Doctor, & Professor Publicus.

Eriodum quingentorum annorum aut circiter, Ecclesie, imperijs atq; regnis in genere humano præcipuis, fatales semper attulisse mutationes & insignes conuersiones, se penumero etiam euersiones, ex obseruatione temporum & omnium gentium historijs constat. Cumq; certissimum sit, non qui aem ex obscuris quibusdam conjecturis, sed ex veritate & certitudine prædictionum Propheticarum, Christi & Apostolorum, etatem nostram in postremum fatalis periodi articulum incidisse, tristissimas & inexpectatas mutationes, confusiones, calamitates omnis generis & pœnas, quarum initia terribilia, partim iam ob oculos versantur & sentiuntur, partim maiore atrocitate imminere, videntur, cum deploranda omnium rerum bonarum ruina et interitu, sequutas esse nihil omnino dubitemus. Sed cum virumq; predixerit filius Dei, & futuras esse sub fine mundi maiores tristissimarum confusioñ & saeuissimarum persecutionum calamitates, quæ unquam antea fuerunt, & tamen inter has horribiles generis humani concussoñes, & imperitorum collisiones, mansuram aliquam Ecclesiam, tame si valde pusillam, squalidam, laceram, deformem, & tyrannide & sophistica duriter pressam & iactatam, nos in tam tristibus mundi spectaculis, variorumq; miseriaram concursu, animis non deficiamus: sed fiducia præsentia & auxiliij Filij Dei, unici redemptoris & liberatoris nostri, & certissimis promissionibus diuinis, de pœnarum mitigatione & finali liberatione, aduersis tristia scandala & dissidia nos erigamus ac præmuniamus. ac eundem filium Dei ardentibus animorum motibus & gemitibus precemur, ut ipse senescentem Ecclesiam & languidam, sicuti promisit, gestet & clementer eam in tantis

D 3 ingentium

ingentium matorū fluctibus & procellis protegat, sicuti olim Noah cum familia in uniuersali etiuione sine causis secundis mirabiliter seruauit. Ut autem Ecclesia aliqua colligi, et literarū studia aliaq; pacis ornamenta & præsidia, ne ubiq; impia & barbarica vastitas fiat, coli possint, necesse est Ecclesiam alicubi habere mediocre hospitiū, & qualemcumq; tranquillam sedem, ut pī cōtus coire, Deus recte inuocari & coli, unaq; cum puritate cœlestis veritatis, doctrinarum studia exerceri & propagari queant, Eiusmodi hospitium & domiciliū pietatis verorumq; Dei cultuum & studiorum doctrina, prabit cœtui electorum & fidelium, & docentium ac discentium agmini, inde ab initio exorientis & illucescentis denuo orbi nostra ætate, imensa Dei bonitate fulgoris Euangelici, illusriſſima & omnium horoicarum virtutum atque ornamentorum domi militieq; amplitudine, & laude cumulatissima domus Electorum & Ducum Saxoniae, que singulari Dei prouidentia & consilio ad hoc electa & destinata fuit, ut euentus declarauit, ut filio Dei & Angelis pacis portam a persiret, per quam rex gloriae, cum thesauris sapientiae & aeternorum honorū, & cum agmine trepidis & anxijs conscientijs Euangelianum perpetuum & op̄atam pacem, introiret, & aeternam sibi hereditatem, non quidem vi & armis, sed voce doctrina & ministerio verbi ac Sacramenorum, frustra inferorum portis aduersantibus, colligeret, à qua in hac vita & in omni aeternitate celebraretur. Inter alios autē laudatissimos principes Electores, Saxoniae Duces eximia pietate, heroica virtute, sapientia, iustitia, animiq; celsitudine praestantes, qui studio & ardore ornandæ glorie Dei, & amore tueri & propagandæq; veritatis doctrinae diuinitus patefactæ mundi odia in se concitare, & sua omnia in discrimen adducere non dubitarunt: optimo quoq; iure numerādus est, Dux Saxoniae Elector AVGVSTVS nunquā satis celebrandæ memoriae, cuius sancta anima in sinu & complexu filij Dei, perfusa cœlestis vita & beatitudo inenarrabili luce, & gloria, iam quiescit. Etenim Excelſitati ipsius illusriſſime, toto gubernationis tempore nihil magis in votis fuit, nihilq; antiquius & prius, quam ut non modo, acceptum a maioribus auitum paternumq;

pietatis

pietatis decus virtutisq; præstantiam, & conseruanda propagandaq;
religionis (quam eternam Dei veritatem esse, certo sibi persuasum ha-
bebat) constantiam tueretur: verum etiam Ecclesias & Scholas am-
plissimarum ditionum suarum, maximis & prorsus regys munificer-
tia accessionibus cumularet & augeret. Cumq; sapientissimus prin-
ceps intelligeret neq; religionem, neq; disciplinam aliaque compluri-
ma & pulcherrima pacis studia, & præsidia conseruari posse, publico
statu bellicis tumultibus & seditionum turbis labefactato & con-
cuso, accurato studio, assidua vigilantia, maximisq; impensis, ea, qua
pollebat plurimum ad omnes ordines autoritate, hoc perficiebat, ut
Respubl. esset quieta, & quam minimum in Germania bellorum esset,
& gliscentiū turbationū motus maturimē opprimerentur, ut ita &
Ecclesiae harum regionum in tranquillo manerent statu, neq; commu-
nispatria motibus non necessarijs concuteretur. Verē igitur nostra
etate Augustissimus fuit princeps & ciplowomis, ac proinde Christo iu-
dice, manae, cuius progenies ac posteritas promissionem habet
etiam in hac vita, diurna & stabilis possessionis patriæ terræ. Hac
maxima bona, quibus nulla meliora optatoriaq; in hac mortali vita
a Deo, pijs & assiduis votis, peti & expectari possunt, cūm perpetu-
am ad omnem posteritatis memoriam prædicationem promereantur
equissimum est, ut subinde voce & scriptis repetantur ac celebren-
tur, ut protantis beneficijs Deo agantur gratia, & pietas & gratitu-
tudo optimis ac salutaribus Magistratibus a nobis præstetur, & mul-
ti in sublimi potentia gradu collocati ad consimilem, non quidem ad-
umbratam imaginem gloriae, sed ad eminentem atq; expressam pie-
tatis atq; virtutis effigiem, beneq; de Repub. merendi studium exsti-
mulentur. Et si autem illustrissimi ducis Saxoniae Electoris AVGV
STI, Domini nostri quondam clementissimi tam præclara & amplame-
rita in Ecclesiam & Rempubl constant, ut ea nulla unquam deletura-
sit atas, ut tamen præstantissimi patris generosissimus filius, illustris-
simus Saxoniae dux & Sacri Romani imperij creandorum Cæs. Se-
ptemvir CHRISTIANVS, Dominus & nutritius noster beni-
gnissimus, pietatem suam nq; euçopyias erga clementissimum & opti-
mum

num Dominū patrem cū publico tum priuato nomine testatiorem
& euidentiorem faceret, mandatū in hac Academia promulgari ius-
sit, ut quotannis ad III. Idibus Februarij, quo die ante annos IIII la-
cerbissimo suo, & omnium honorum luctu ac desiderio in cœlestis Ec-
clesia & patriæ consueudinem præstantissimus heros pater AVG-
STVS translatus est, memoria Excelsitatis ipsius iusta exsequiarum
in publico & solenni ordinis nostri conuentu persoluerentur, & qui-
dem oratione numeris astricta à Vate, nostro aeo, veterum laudi pro-
ximo IOHANNE MAIORE S. Theologie Doctore, collega olim no-
stro honorando. Cuius quanta sit in canendis Dei & heroum laudibus
facultas, in oratione ubertas & neruositas, in numeris suauitas, in
sententijs grauitas, in amplificando maiestas, nemo est literatorum,
qui ignoret. Qui quidē hoc nomine Musis suis unice gratulatur, re-
periri adhuc viros heroicōs, virtutis & gloriae cupidos & famē pe-
rennis appetentes, quorum res gestæ & illustria facta verissimæq;
laudes ad sequituram etatem literarum monumentis transmitti
possint. Conqueruntur apud Siculum poëtam Charites, ante bis mille
ferme annos, tantū in plerisq; Magnatibus famæ esse cōtemptionē et
gloriæ neglectum, ut nulla amplius cura, de immortali nominis me-
moria afficiantur: & γέτη ἀνδρεσὶ τοιούτοις πάρα πολλοῖς
αἰρεσις απέδοτε: νεκτερούντων δὲ ταῦτα κερδέων.

Cum tamen, ut idem ait, οὐ μοισῶν ἀγαθὸν κλέψεοχεταὶ αἱ Θρώποισι.
Et Cicerone teste, nullus agricolæ cultu stirps tam diurna, quā poē-
tarū versibus seminari potest. Cum igitur iam denuò & quidē quar-
tum αἰοδὼν λόγος, ορφέον κάλλιον υμίνσιν μέλον, & memoria illu-
striissimi Electoris AVGUSTI, ducis Saxonie, &c. parentare iussus
sit: scholasticos hortamus, ut ad recitationē carminis haud dubie pī,
eruditi, tersti ac numerosi, Gratiarūq; manibus abluti, frequētes un-
decimo Februarij, hora I X in auditorio noui Collegij conueniant, &
in eo congressu pia & ardentia nobiscum vota ad Deū faciant, vt in
hac ultima mundi senecta Ecclesiā suam, & in hac illustriss. duce Sax.
Elect CHRISTIANVM &c. Dom. nostrū clementiss. potenti dextra
sua protegat & defendat, Ipsijsq; celsit salutarem & tranquillam gu-
bernationem clementer tribuat. P P. Anno Christi 1590.

Zc 6247

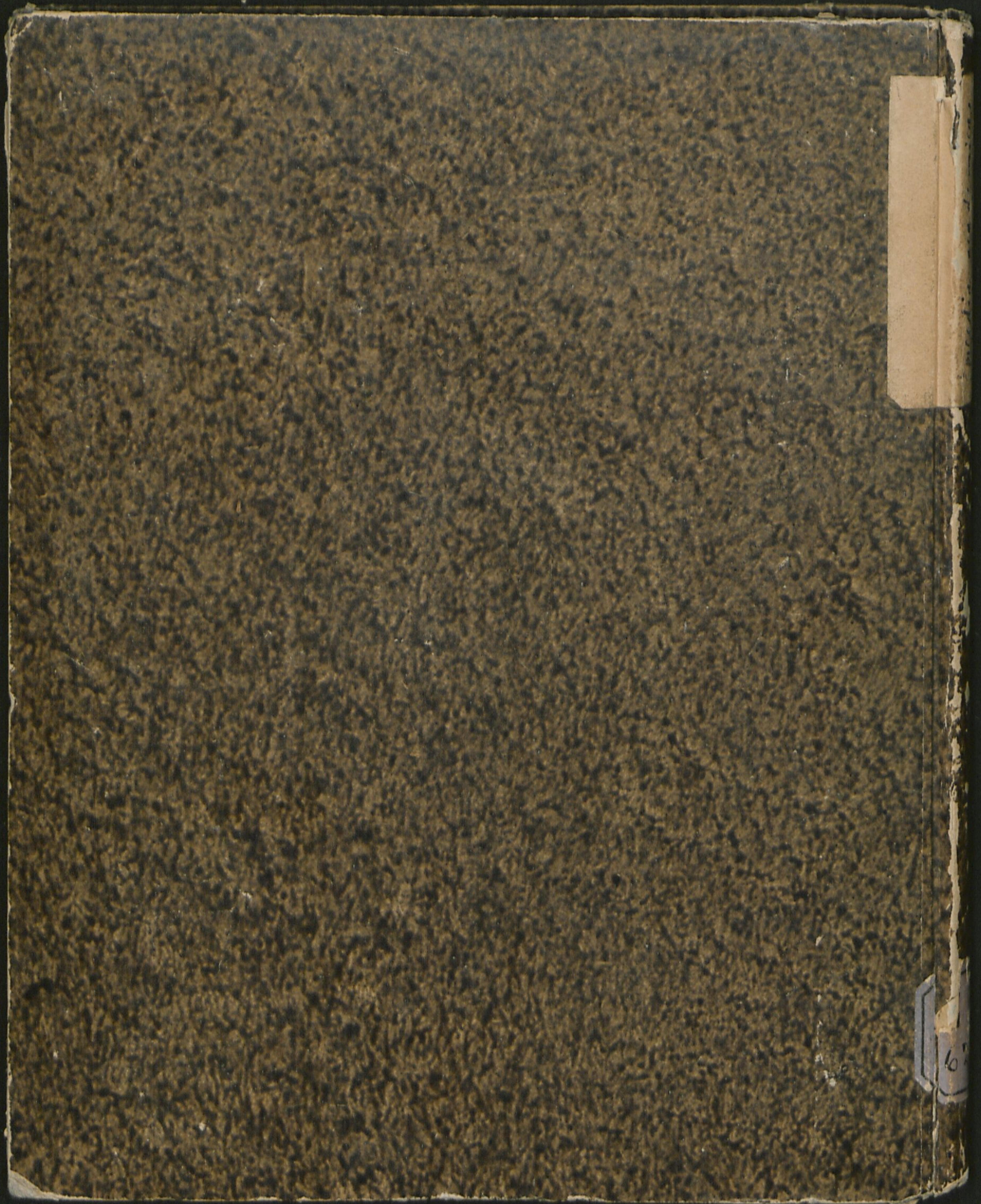

3

TA/OC

M.G.

Farbkarte #13

B.I.G.

